



Crna Gora
Ministarstvo pravde
Direktorat za pravosuđe

U skladu sa odredbom člana 13 Uredbe o izboru predstavnika nevladinih organizacija u radna tijela organa državne uprave i sprovođenju javne rasprave u pripremi zakona i strategija („Službeni list CG“, broj 41/18), Ministarstvo pravde, sačinilo je

IZVJEŠTAJ O OBAVLJENOM KONSULTOVANJU ZAINTERESOVANE JAVNOSTI

U skladu sa odredbom člana 12 Uredbe o izboru predstavnika nevladinih organizacija u radna tijela organa državne uprave i sprovođenju javne rasprave u pripremi zakona i strategija („Službeni list CG“, broj: 41/18), Ministarstvo pravde uputilo je Javni poziv građanima, stručnim i naučnim institucijama, državnim organima, strukovnim udruženjima, političkim strankama, nevladnim organizacijama, medijima i drugim zainteresovanim organima, organizacijama, udruženjima i pojedincima (zainteresovana javnost) da se uključe u postupak pripreme Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom tužilaštvu.

Zainteresovana javnost pozvana je da dostavi svoje inicijative, predloge, sugestije i komentare u pisanim i elektronskom obliku Ministarstvu pravde na adresu: Podgorica, Vuka Karadžića 3, ili na e-mail: minja.radovic@mpa.gov.me.

Konsultacije zainteresovane javnosti u početnoj fazi pripreme Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom tužilaštvu, trajale su 15 dana od dana objavljivanja javnog poziva na internet stranici Ministarstva pravde, odnosno u periodu od 22.02. do 09.03.2023. godine.

Lice zaduženo za koordinaciju konsultovanja zainteresovane javnosti bio je Minja Radović, samostalni savjetnik I u Direkciji za organizaciju pravosuđa.

U periodu određenom za konsultovanje zainteresovane javnosti, (od 22.02. do 09.03.2023. godine) inicijative, predloge, sugestije I komentare u vezi pripreme Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom tužilaštvu dostavili su:

- 1) Šćekić Igor (kandidat za državnog tužioca);
- 2) Petrović Miloš i Abramović Ivan;
- 3) Dulović Ivana (kandidatkinja za državnu tužiteljku); i
- 4) NVO “Akcija za ljudska prava” iz Podgorice.

ŠĆEKIĆ IGOR je putem e mail-a dostavio sljedeće predloge i sugestije:

1. Smatra da je opravdano i cjelishodno izmjeniti član 66 stav 1 predmetnog Zakona tako da isti glasi: „Kandidati za državnog tužioca obavezni su da završe inicijalnu obuku koja se sastoji od teorijskog i praktičnog dijela i traje 12 mjeseci“.
2. Takođe, smatra da je u prelaznim i završnim odredama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom tužilaštvu neophodno propisati da se izmjena odluke o skraćenju trajanja obuke za kandidate ima primjeniti i na kandidate koji se u momentu stupanja na snagu Zakona već nalaze na obuci.

PETROVIĆ MILOŠ I ABRAMOVIĆ IVAN su putem pošte dostavili sljedeće predloge i sugestije:

1. Inicijativa za izmjenu čl. 67-70 i 86 st. 1 Zakona o državnom tužilaštvu

Predmetna inicijativa za izmjenu Zakona o državnom tužilaštvu ide u pravcu izjednačavanja položaja sudija i državnih tužilaca u postupku imenovanja, što znači da se i kandidati za državne tužioce i državni tužioci koji imaju manje od četiri godine tužilačkog staža, poslije završene inicijalne obuke za državne tužioce, odnosno utvrđene ocjene biraju na stalne funkcije. Ovakvom inicijativom, brisaće se odredba Zakona o državnom tužilaštvu o reizboru državnih tužilaca nakon četiri godine, kao relikt starog Zakona o državnom tužilaštvu, koji je poznavao samo državne tužioce i zamjenike državnih tužilaca, kao svojevrsnih činilaca i funkcionera izvšne vlasti.

Konačno, predlažu da nova odredba čl. 67 Zakona o državnom tužilaštvu treba da glasi: “Kandidata za državnog tužioca koji je dobio ocjenu zadovoljava na inicijalnoj obuci Tužilački savjet bira državnog tužioca u osnovno državno tužilaštvo. Funkcija državnog tužioca, koji je kao kandidat za državnog tužioca ocjenjen od strane Tužilačkog savjeta sa ocjenom zadovoljio na inicijalnoj obuci je stalna”.

Odredba za sobom povlači i izmjenu odredbe čl. 86 st. 2 Zakona o državnom tužilaštvu pa bi trebala da glasi: “Državni tužilac koji je izabran na stalnu funkciju, ocjenjuje se svake tri godine od početka stupanja na funkciju u državnom tužilaštvu u kojem je izabran, odnosno rasporođen.”

2. Sugestija za izmjenu čl. 50 st. 4 i 5 Zakona o državnom tužilaštvu

Ovom odredbom “karijerni državni tužioci”, se dovode u direktni neravnopravan položaj u odnosu na “nekarijerne državne tužioce”, u pogledu uslova imenovanja i napredovanja u sistemu državnog tužilaštava, čime se vrši neposredna diskriminacija osnovnih i viših državnih tužilaca u odnosu na druge potencijalne kandidate za funkcije državnih tužilaca u Vrhovnom državnom tužilaštvu.

Konačno, predlog zakona ide u pravcu, potpunog izjednačavanja uslova za izbor nekarijernih državnih tužilaca sa karijernim državnim tužiocima, na poziciju državnog tužioca u Vrhovnom državnom tužilaštvu u pogledu ispunjenosti godina radnog iskustva, koja nikako ne može biti na strani „nekarijernih državnih tužilaca” i uvođenje obaveze pohađanja inicijalne obuke za nekarijerne državne tužioce, kako bi mogli da obavljaju poslove državnog tužioca, kao i karijerni državni tužioci koji se prvi put biraju, za državne tužioce u osnovnom državnom tužilaštvu.

3. Predlog za izmjenu i dopunu čl. 63, 65 st. 1 i 66 at. 1 i 2 Zakona o državnom tužilaštvu:

Prvenstveno smatraju da je period od 18 mjeseci, predug period trajanja inicijalne obuke za državne tužioce, posebno kod činjenice što u svim državnim tužilaštvima u Crnogori, trenutno nedostaje tužilačkog kadra, pa je obučavanje u periodu od 18 mjeseci, predug period, za koje vrijeme Osnovna državna tužilaštva ostaju bez dovoljnog broja državnih tužilaca da odgovore na izazove koje se pred njima stavljuju. Intencija Ministarstva pravde je da izmjeni i Zakon o Sudskom savjetu i sudijama i da se inicijalna obuka suda smanji na 12 mjeseci, što daje za pravo i kandidatima za državne tužioce da traže da se i njihova obuka umanji na period od „12 mjeseci“, što je dovoljan period licima koja su do izbora za kandidate za državne tužioce radili kao savjetnici u državnom tužilaštvu i u sudu, da se obuče za pozicije državnih tužilaca.

Takođe, smatraju da je dio norme koji propisuje da se praktični dio inicijalne obuke sprovodi u "Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici", na osnovu čl. 63 Zakona o državnom tuzilastvu, diskriminiran u odnosu na druga tužilaštva u Crnoj Gori, posebno sa osvrtom na činjenicu sto mentori za državne tužioce mogu dolaziti samo iz reda osnovnih državnih tužilaca u Podgorici, čime se ostali državni tužioci iz drugih tuzilastva u Croj Gori, koji ispunjavaju slove za mentora, dovode u neravnopravan i diskriminiran položaj u odnosu na državne tužioce iz Osnovnog državnog tužilastva u Podgorici, a kandidati iz svih krajeva Crne Gore, obavezuju da 18 mjeseci provedu van mjesta svog prebivališta, kako bi pohađali praktični dio obuke u Osnovnom državnom tužilastvu u Podgorici.

Konačno, intencija za izmjenu ovog člana ide u pravcu smanjivanja ukupnog trajanja inicijalne obuke za državnog tužioca na 12 mjeseci uz mogućnost obavljanja praktičnog dijela inicijalne obuke u Osnovnim državnim tužilaštvima širom zemlje.

Napominju da ova izmjena norme ako bude usvojena mora biti regulisana i kroz prelazne i završne odredbe Zakona o državnom tuzilastvu, kako bi se neno važenje proširilo i na kandidate za državne tužioce koji se trenutno nalaze na inicijalnoj obuci za državne tužioce kao i kroz izmjenu Zakona kojim se uređuje obuka državnih tužilaca i položaj kandidata minimalno izjednačio sa položajem kandidata za sudije.

4. Ukoliko se ne izmijene odredbe čl. 66 Zakona o državnom tužilastvu, predlažu

Predlog za izmjenu i dopunu čl. 65 st. 2 i 3 Zakona o državnom tužilaštvu:

Odredba čl. 65 st. 2 1 3 Zakona o državnom tužilaštvu, propisuje da kandidat za državnog tužioca ima pravo na zaradu u iznosu od 70% zarade državnog tuzioca u osnovnom državnom tužilastvu i da se na kandidata za državnog tužioca u pogledu prava i obaveza iz rada i po osnovu rada koja nijesu uređena ovim zakonom, primjenjuju propisi kojima se uređuju prava i obaveze državnih službenika.

Sa obzirom da se u praksi „70% zarade državnog tužioca u osnovnom državnom tuzilaštvu”, tumači kao 70% osnovice zarade državnog tužioca, što je *de facto* iznos zarade koji je posljednjim izmjenama Granskog kolektivnog ugovora za upravu i pravosuđe iznos koji je niži od zarade savjetnika u državnom tužilastvu, a približno iznosu zarade pripravnika u državnom tužilastvu, predlažu izmjenu ove odredbe na minimalno 80% zarade državnog tuzioca u osnovnom državnom tužilastvu, kako bi se potencijalni kandidati za državne tužioce podstakli na prijavljivanje na javne oglase za izbor državnih tužilaca, a ne obeshrabrilili faktičkim umanjenjem njihovih već postojećih zarada kao savjetnika u državnom tužilastvu, sudu ili drugom državnom organu, odnosno zarade u privatnom sektor, na period od 18 mjeseci bez prava na dežurstvo, pripravnost i ostala uvećanja zarade.

5. Ukoliko se ne izmjeni odredba čl. 66 Zakona o državnom tužilastvu, predlažu izmjenu odredbe čl. 65 st. 2 istog Zakona i da se kandidatima za državne tužioce koji nemaju prebivalište u Podgorici prizna: pravo na odvojeni život, pravo na troškove prevoza odnosno pravo na stanaštinu, kako bi se kandidati za državne tužioce iz drugih krajeva Crne Gore, doveli u ravnopravan materijalni položaj sa kandidatima za državne tužioce, čije je prebivalište u Podgorici.

Napominju da ova izmjena norme ako bude usvojena mora biti regulisana i kroz prelazne i završne odredbe Zakona o državnom tužilastvu, kako bi se njeno važenje proširilo i na kandidate za državne tužioce koji se trenutno nalaze na inicijalnoj obuci za državne tužioce.

6. Osim navedenog, smatraju da pravo na troškove prevoza, naknadu za odvojeni život i pravo na plaćanje stanaštine treba zakonom priznati za sve državne tužioce u Crnoj Gori, imajući u vidu društveni značaj funkcije koju obavljaju i činjenicu da mnogi od njih rade u tužilaštvinama koja se nalaze van njihovog mjesta prebivališta, zbog čega su prinuđeni da značajni dio svoje zarade troše na prevoz i plaćanje stanaštine, pa s tim u vezi daju:

Predlog za izmjenu i dopunu čl. 67, 70, 81, 82, 83 i 84 Zakona o državnom tužilastvu

Navedene odredbe zakonskog teksta, bi trebalo dopuniti sljedećim stavovima:

„Državni tužilac, koji je raspoređen u državno tužilaštvo, Ministarstvo pravde, pravno lice ovlašteno za obuku državnih tužilaca ili Sekretarijat Tužilačkog savjeta, radi učešća u poslovima tih organa koji se odnose na unaprjeđenje rada Državnog tužilaštva, koji je udaljen vise od 40 km od mjesta njegovog prebivališta, odnosno boravišta u oba pravca, ima pravo na službeni stan ili na naknadu stanaštine, kao i pravo na naknadu troškova za odvojeni život od porodice, ukoliko državni tužilac ne posjeduje stambeni prostor u mjestu u kome je raspoređen.

O pravu iz prethodnog stava, odlučuje Tužilački savjet, a sredstva na ime ovog prava obezbjeđuju se u budžetu državnog tužilaštva ili u organu u koji je državni tužilac raspoređen.“

Ukoliko se predložene izmjene i dopune članova ne usvoje, predlažu:

7. Izmjenu člana 57 Zakona o državnom tužilaštву

Da je potrebno izvršiti izmjenu člana 57 Zakona o državnom tužilaštву kojim je propisano da slobodna mjesta u osnovnim tužilaštvinama se oglašavaju za teritoriju čitave Crne Gore, što predstavlja ozbiljnu prepreku za bilo kog kandidata, jer isti veoma lako može biti doveden u situaciju da se seli sa jednog na drugi kraj države. U tom dijelu smatraju da je potrebno izvršiti izmjenu zakona, na način da se omogući konkurisanje za konkretno mjesto rada odnosno konkretno osnovno tužilaštvo.

8. Predlog za izmjenu i dopunu čl. 152 st. 1 i 2 Zakona o državnom tužilastvu

Smatraju da navedenu odredbu treba dopuniti, na način što će iza riječi: „ U skladu sa okvirnim mjerilima iz člana 151 ovog zakona" stajati i riječi: „ S tim da se mora obezbijediti da svaki državni tužilac u okviru svog kancelarijskog rada prilikom vršenja službenih radnji u državnom tužilastvu ima obezbijeđenu pomoć dva saradnika i to: jednog zapisničara i jednog savjetnika, čiji rad neposredno nadzire".

9. Sugestija za izmjenu i dopunu čl. 15 st. 1 tač. 5 i 9 Zakona o državnom tužilaštvu

„Osnivanje Osnovnog državnog tužilastva u Budvi, za područje opštine Budva, koje bi se uskladilo u skladu sa Zakonom o sudovima i uvođenjem nove teritorijalne nadležnosti Osnovnog suda u Budvi, za područje opštine Budva”.

10. „Osnivanje Osnovnog državnog tužilaštvu u Danilovgradu, za područje Osnovnog suda u Danilovgradu”

Navedena izmjena je neophodna kako bi se građanima opštine Budva i opštine Danilovgrad, omogućio lakši pristup sudu, odnosno državnom tužilastvu, u pogledu ostvarivanja njihovih zakonskih i zajemčenih prava, ali i rasterećenje postojećih državnih tužilaštava u Kotoru i Podgorici od prevelikog broja priliva predmeta, čime će se postići veća efikasnost u promjetnjem djelovanju nadležnih organa gonjenja učinilaca krivičnih djela. Ova promjena Zakona dovela bi do višestrukih pogodnosti u tužilackoj organizaciji. Prenstveno, olakšalo bi se državnim tužiocima iz Kotora i Podgorice, da radi vršenja službenih radnji moraju da putuju u opštine, van sjedišta državnog tužilastva u kojem su raspoređeni, što može za posljedicu imati: kašnjenje na glavnim pretresima, odlaganje glavnih pretresa zbog izvođenja radova na putu, brže i prometnije izlaženje državnih tužilaca na lica mjesta - terenski rad, čime se umnogome preduprjeđuje eventualna kontaminacija dokaza, brža reakcija tužilastva kod instituta zadržavanja. Sa druge strane ovo bi izazvalo i zadovoljstvo građanstva, koje može u mjestu svog prebivališta uvjek imati dostupni državni organ, koji će im obezbijediti pravičnu zaštitu, sto je posebno bitno kod prijavljivanja krivičnih djela sa elementima nasilja - kao npr. nasilja u porodici, gdje se očekuje naročita hitnost.

DULović IVANA je putem e mail-a dostavila sljedeće predloge i sugestije:

1. Podnosi inicijativu za izmjenu Zakona u dijelu koji se odnosi na član 66, stav 1 kojim je propisano da su "kandidati za državnog tužioca obavezni da završe incijalnu obuku koja se sastoji od teorijskog i praktičnog dijela i traje 18 mjeseci" uopšte u vezi izbora državnog tužioca koji se po prvi put bira.

Prilikom postojanja slobodnog radnog mesta za konkretno neki grad, trebalo bi javni oglas postaviti tako da svako može da konkuriše za grad u kojem želi da radi, pa neka se od 10 izabere onaj broj slobodnih radnih mesta, da bi to lice po završetku obuke makar znalo u koji će grad na kraju biti izabran.

Sto se tiče samog trajanja obuke, ista bi trebala da se skrati najduže na 9 mjeseci, ili čak i manje, jer je sve preko toga nepotrebno, budući da su prijavljeni kandidati već lica koja su morala raditi na savjetničkim poslovima, bilo u sudu bilo u tužilastvu, pa su isti upoznati sa radom tih organa, te ne vidi potrebu za njihovom dodatnom obukom.

Takođe zarada kandidata za državne tužioce nije regulisana niti sprovedena pravilno, budući da kandidati imaju pravo na 70% zarade tužilaca, a koja u praksi znači samo 70% od osnovnog koeficijenta osnovnog državnog tužioca (bez dežurstva i drugih dodataka), što za one majke koje je ranije pomenula u slučaju da se presele u Podgoricu, ne mogu ni da preguraju mjesec kada bi plaćale znatno velike stanarine. Ukratko da plata ne pokriva sve troškove i ne obračunava se kako bi inače trebalo.

Izmjene i dopune Zakona o državnom tužilastvu treba što prije donijeti i napraviti izmjene koje će imati nekog efekta i kojim se neće kršiti osnovna ljudska prava ljudi, shodno Evropskoj konvenciji, a takođe zbog svega prednje iznijetog trebalo bi u završnim odredbama navesti da se smanjenje obuke najviše na 9 mjeseci može primjeniti i na kandidate koji se nalaze na obuci u trenutku stupanja na snagu ovog Zakona, jer bi to bilo jedino pravilno, nediskriminatorski i jedini način prestanka kršenja prava po Evropskoj konvenciji.

Takođe bi trebalo uvesti da se kandidati koji se biraju po prvi put biraju na stalnu funkciju, uz mogućnost da mogu od trenutka izbora u slučaju međuvremenog oslobođanja radnog mjesta u nekom drugom organu/gradu, a koji oni pretenduju imaju mogućnost traženja prelaska odmah, a ne da čekaju da protekne tri godine, jer ne vidi u čemu bi bilo smetnji za ovakvo postupanje, ako se radi o slobodnom radnom mjestu, a svako ima neke svoje želje i mogućnosti gdje bi volio i mogao da radi.

NVO AKCIJA ZA LJUDSKA PRAVA je putem e mail-a dostavila sljedeće predloge i sugestije:

1. *Sastav Tužilačkog savjeta* - Da se uvedu dodatne garancije protiv političkog uticaja na ugledne pravnike, npr. tako što bi se izbor bar dva člana prepustio nevladinim organizacijama, akademiji i Advokatskoj komori. Venecijanska komisija je dala takav predlog, koji je Evropska komisija ponovila u svom izvještaju. Pravičnu zastupljenost svih nivoa tužilaštava u Tužilačkom savjetu obezbijediti tako da najmanje dva člana Savjeta budu birana iz osnovnih tužilaštava, što je bila i preporuka Venecijanske komisije iz 2014. i 2015. godine.
2. *Sprječavanje sukoba interesa i nezavisnost od političkog uticaja* - Usvojiti rješenje po kome član Tužilačkog savjeta ne može biti neko ko je član savjeta stranke, drugi stranački funkcioner ili lice koje je bilo partijski aktivno angažovano, a ograničenje u odnosu na vršenje političkih funkcija vezati za posljednjih 10 godina (prihvaćeno je za posljednjih 5 godina). Pravila o sprječavanju sukoba interesa i obezbjeđivanju nezavisnosti od političkog uticaja definisati na isti način za sve članove Tužilačkog savjeta, bez obzira dolaze li iz reda uglednih pravnika ili iz reda državnih tužilaca. Takođe, propisati da se ta pravila primjenjuju tokom trajanja čitavog mandata, a ne samo u vrijeme izbora.
3. *Proglašenje Tužilačkog savjeta* - Proglašenje sastava Tužilačkog savjeta vratiti u nadležnost predsjednika države i precizirati njegova ovlašćenja kako bi se sprječila eventualna politička opstrukcija. Proglašenje sastava savjeta precizirati kao formalno konstatovanje i proglašenje izbora koji su napravili drugi organi, kao što je predložila i Venecijanska komisija.
4. *Razrješenje državnih tužilaca* - Najteže disciplinske prekršaje koji predstavljaju osnov za razrješenje državnog tužioca propisati precizno, kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri izbjeglo proizvoljno postupanje.

5. *Prestanak tužilačke funkcije zbog starosne penzije* - Zakonom propisati i prekršaj za odgovorno lice koje blagovremeno ne obavijesti Tužilački savjet o nastupanju razloga za prestanak tužilačke funkcije.
6. *Disciplinska odgovornost* - Ponavlјaju raniju preporuku da disciplinskom tužiocu treba dati ovlašćenje da inicira pokretanje disciplinskih postupaka i ukazuju na predlog Venecijanske komisije iz 2015. godine da za tu poziciju treba da bude izabrana osoba van tužilaštva, čime bi se povećao demokratski legitimitet i kredibilitet utvrđivanja disciplinske odgovornosti. Svaki član Tužilačkog savjeta bi trebalo da ima ovlašćenje da pokrene disciplinski postupak protiv državnog tužioca, a Tužilački savjet bi trebalo da dobije ovlašćenje za pokretanje postupka razrješenja Vrhovnog državnog tužioca (o čemu konačno odlučuje Skupština Crne Gore). Disciplinsko vijeće ne treba bude ovlašćeno za izricanje disciplinskih sankcija, već samo za sprovođenje postupka, dok bi Tužilački savjet trebalo da odlučuje o sankcijama za sve vrste prekršaja ili da se razmotri da odluke o sankcijama donosi posebno tijelo, čiji članovi nijesu članovi Tužilačkog savjeta, u skladu sa mišljenjem Venecijanske komisije iz 2014. godine. Precizirati opise disciplinskih prekršaja tako da se izbjegnu neodređeni pojmovi npr. u pogledu broja predmeta u kojima bi državni tužilac trebalo da ne postupa blagovremeno da bi se utvrdila njegova odgovornost, kao i da bi bila jasna razlika između prekršaja i kršenja Etičkog kodeksa. Zakonom propisati i poštovanje principa proporcionalnosti između disciplinskog prekršaja i disciplinske sankcije, u skladu sa Akcionim planom za poglavje 23. Ponavlјaju preporuku da se disciplinski prekršaj kada tužilac neopravdano ne postupa u zakonskim rokovima pa uslijed toga nastipi zastarjelost, nemogućnost vođenja postupka i druge posljedice propisane zakonom, propiše kao jedan od najtežih prekršaja, za koji je kao disciplinska sankcija propisano razrješenje državnog tužioca. Zakonske opise disciplinskih prekršaja treba precizirati. Posebno treba jasno odrediti i razgraničiti radnje prekršaja od radnji kršenja Etičkog kodeksa, kako bi se onemogućilo proizvoljno tumačenje i nejednako tretiranje tužilaca. Propisati obavezu objavljivanja potpunih podataka o zastarjevanju krivičnog gonjenja, uključujući i presude kojima se optužba odbija iz ovog razloga; propisati obaveznu istragu svakog takvog slučaja i objavljivanje razloga za nastupanje zastarjelosti, a u skladu s tim nalazima pokretati i postupke utvrđivanja disciplinske ili/i krivične odgovornosti nosilaca pravosudnih funkcija. Tužilački savjet bi trebalo da formira komisiju koja bi se bavila samo tim problemom.
7. *Poštovanje etičkih normi* - Zakon o Državnom tužilaštvu i/ili Etički kodeks izmijeniti tako da se disciplinski prekršaji jasno razgraniče od povreda Kodeksa i kako bi se prostor za proizvoljnost i neujednačeno postupanje prema državnim tužiocima sveli na minimum i izbjeglo vođenje dva postupka povodom istog postupanja. Takođe, sva kršenja Kodeksa trebala bi biti od značaja kod ocjenjivanja rada državnih tužilaca. Tužilački savjet bi trebalo da ukine posebne naknade za rad u komisijama, jer članovi Tužilačkog savjeta već primaju naknadu za rad u savjetu, ili da im se ta naknada za dodatni rad odredi u skladu sa stvarnim učinkom, ako rad na pritužbama zahtijeva dodatno angažovanje.

8. *Ocjena kvaliteta rada* - Ponavljaju ranije preporuke da kvalitet rada državnog tužioca i sudije treba cijeniti i u odnosu na: • odluke Ustavnog suda i Evropskog suda za ljudska prava i da se u tom smislu, po potrebi, napravi i izuzetak u odnosu na trogodišnji opseg ocjenjivanja; • broj usvojenih ili odbijenih predloga o određivanju i produženju pritvora i • broj usvojenih pritužbi o odbacivanju krivične prijave. Ove preporuke dopunjavaju na način što smatraju da se kvalitet rada državnog tužioca treba cijeniti i u odnosu na pravnosnažne presude redovnih sudova. Ponavljaju i preporuku da je potrebno izmijeniti zakonom propisano pravilo za utvrđivanje ocjene rada državnih tužilaca, koje je nelogično, nepotpuno i nepravedno. Ovo pravilo omogućava, pored ostalog, da napreduju i tužioci koji imaju nezadovoljavajući kvalitet i kvantitet rada, kao i oni kojima je utvrđen nezadovoljavajući odnos prema strankama, kolegama i zaposlenim zbog više kršenja Etičkog kodeksa.

Ministarstvo pravde će, u okviru rada Radne grupe za izradu Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom tužilaštvu, razmotriti sve dostavljene inicijative, predloge, sugestije i komentare za izmjene i dopune ovog zakona.